

САМОРОЗВИТОК ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Олена Школа, Світлана Аксьонова
Харківська гуманітарно-педагогічна академія
м. Харків, Україна

Сьогодні, у час пандемії та активного розвитку інклюзивної освіти, до вчителя початкових класів існує багато вимог. Він повинен бути розумним, чесним, відповідальним, толерантним, любити дітей, володіти педагогічним тактом тощо. Щоб мати всі потрібні знання, вміння та навички, вчителю потрібно постійно самовдосконалюватися, тобто кожного року активно працювати над собою.

Раніше цій темі вже приділяли увагу М. Боритко, Б. Вульфів, О. Газман, В. Іванов та М. Сергєєв. Вони визначили саморозвиток вчителів як «обов'язковий складник сучасної освіти, показник суб'єктності вчителя на всіх етапах його неперервної педагогічної освіти» [2].

Мета дослідження – звернути увагу освітян, перш за все вчителів початкових класів, на важливість саморозвитку для своєї повсякденної професійної діяльності в умовах сучасності.

За останні два роки у вчителів початкової школи з'явилося ще більше підстав для саморозвитку, ніж раніше, а саме:

1. Поява у класах дітей з особливими освітніми потребами.

Щоб мати змогу працювати у класі, де навчаються діти з особливими потребами, вчителі оволодівають різноманітними педагогічними методиками, що дає їм змогу ефективно сприяти розвитку дітей з урахуванням їхньої індивідуальності [3]. Вчитель повинен знати як створити для всіх учнів сприятливі для навчання умови. Наразі багато професіоналів своєї справи розробляють різні методи для налагодження взаємодії між дітьми з інклюзією, тими, які не мають ніяких вад, та вчителем. Дізнаючись про нові методи та

прийоми, педагог може використовувати їх у своїй діяльності з метою покращення взаємин та підвищення якості знань учнів.

2. Поява такого поняття як «дистанційне навчання», яке найбільш актуальне у період карантину.

Для роботи з дітьми вчителів доводиться більш тісно знайомитися з програмним забезпеченням комп'ютера. Найбільш популярними є Zoom, Google Клас, Skype, Teams. Оскільки раніше основною і переважаючою була очна форма навчання, то зараз деяким вчителям, а особливо тим, які вже давно працюють у школі, досить важко працювати за комп'ютером. Щоб не переривати навчання через інформаційну некомпетентність педагога, йому доводиться самостійно заповнювати прогалину у своїх знаннях та вміннях.

Щоб отримати нові знання та навчитися їх застосовувати у практичній діяльності, часто використовуються різні вебінари та навчальні платформи. На цих платформах знаходиться велика кількість курсів, серед яких можна обрати той, який потрібен, і отримати сертифікат у разі успішного виконання завдань. Педагогічні працівники активно використовують інтернет-ресурси для самоосвіти: EdEra, iLearn, Prometheus, Розумники, Освіторія, Youtube-контент (освітні Youtube-канали, відеоролики і т.п.) [1].

Отже, сучасні українські школи кардинально змінюються: на навчання до класів приходять діти з інклюзією, з'являється дистанційне навчання, пов'язане з поширенням COVID-19. Щоб вміти працювати в таких умовах, вчитель повинен саморозвиватися: проходити курси, приймати участь у вебінарах, тренінгах, читати додаткову літературу, засвоювати нові знання й активно використовувати їх на практиці. Вчитель – приклад для учнів. Він повинен не лише відкривати перед учнями світ, а й на своєму прикладі вчити їх працювати над собою.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ

1. Адаптація до нових реалій [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://vygoda.osv.org.ua/news/15-06-15-27-04-2020/>.

2. Професійний саморозвиток учителя НУШ. Наукові підходи [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.osvita.ua.com/2020/03/88300/>.

3. Що таке інклюзія... Пам'ятка для батьків – Середня загальноосвітня школа №288 м. Києва [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://inlnk.ru/baOOP>.